

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒๖ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๕๑

ทำเลภาวนาเหมาะสมมาก

วันนี้วันที่ ๒๖ น่าจะถึงวันที่เขาไปส่งอาหารภูว เขาไปในย่านนี้ละ ๒๖-๒๗ แต่
ละเดือนๆ ปลายเดือน นี้วันที่ ๒๖ ไปส่งอาหารภูว พระประมาณสัก ๓๐ เราก็อใจ
ถ้าตั้งใจปฏิบัติดีปฏิบัติชอบเรอบอกเลย เปิดเลยเชียว พอลงรถแต่ก่อนเรายังหนุ่มน้อย
พอลงรถปั๊บเข้าเลยเชียว เพราะได้ยินมานานว่าท่านอุทัยท่านอยู่ที่นั่น แต่ก่อนมีสอง
สามองค์ ท่านอุทัยอยู่ที่นั่น คืออะโรมันดิงกันอยู่ พวกประชาชนเขาบอกว่าถ้าพวกผมไม่
ตายท่านไม่ตาย เขาว่าอย่างนั้น จนก็ตามแต่หัวใจไม่จน เขาว่าอย่างนั้น เราก็อหมด
ปัญญาหัวใจเขาไม่ได้จน ท่านจะไปเขาไม่ให้ไป

ขอให้อยู่กับศีลกับธรรม กราบไหว้บูชาครูอาจารย์ ตื่นเช้าขึ้นมาได้มองเห็น
ผ้าเหลืองรู้สึกชุ่มใจ เขาว่าอย่างนั้น ถึงจะอยู่ในภูเขาก็ชุ่มใจเขาว่า นี่เรื่องราวมัน เขาไม่
ยอมให้ไปเลย เต็ดขาดเลยเชียว ท่านอุทัยไปอยู่ที่นั่น เรียกว่าเขาเด็ดขาดไม่ให้ไป
เหมือนเด็ก เขาไม่ยอมให้ไปเลย สุดท้ายท่านก็อยู่ที่นั่น เป็นประจำดูว่าสองสามองค์
ทำเลภาวนาเหมาะสมมาก เราได้ยินข่าวมานานแล้วแหละเรื่องราว

วันนั้นตั้งหน้าจะไปดูไปเลย พอไปถึงจอดรถปั๊บลงรถไปเลย เพราะแต่ก่อนยัง
หนุ่มน้อยไปสะดวกสบาย ไปตระเวนหมดบนหลังเขา ทำเลเหมาะสมมาก เหมาะสม
สมจริงๆ ไปตระเวนชอกแซก มันเป็นหิน แต่ตรงไหนที่มันเป็นช่องเป็นทางตันไม้ขึ้นๆ
เชียวชะอุม ทางจงกรมอยู่ในนั้นๆ กลางคืนออกไปเดินจงกรมได้ เขาเรียกหินลาดหิน
ดาน พอเราไปบอกว่าให้มาเลย มามากเท่าไรให้มา บอกตรงๆ เลย ไปเห็นที่ชอบๆ
แล้ว

เพราะฉะนั้นพระจึงอยู่ไม่ต่ำกว่า ๒๐ กวาระ ดูว่าท่านอุทัยท่านจะตั้งกฎไว้
ประมาณ ๓๐ องค์ ๓๐ กว่า ๒๐ กว่าอยู่ในย่านนี้ เราก็อใจ เราบอกไว้เลยว่าพระที่
ตั้งใจปฏิบัติดีปฏิบัติชอบเปิดให้เลย เอา ให้มาว่าอย่างนั้นเลย ถ้าว่าผมสู้ไม่ไหวผมจะ
บอก ตั้งแต่นั้นมาดูเหมือน ๒๕ ปี อาหารไปส่งระยะนี้วันที่ ๒๖-๒๗ ปลายเดือน ไม่
ต้องบอก เขาไปเอง คือบอกตายตัวแล้ว ประมาณปลายเดือนๆ ให้ไปทุกเดือน นี่มัน
ใกล้แล้วนี่ พอวันที่ ๒๖-๒๗ อยู่ในย่านนี้แหละ ไปรดสีคัน บองไป รถหกล้อมีหนึ่งคัน
บองขึ้นๆ ของใส่เต็มรถ สีคัน รถปิ๊กอัพก็บองอย่างเดียวกัน เป็นประจำ มันพอไหมละ
สีคัน สิ่งของพอกับพระไหม ถ้าไม่พอเอามาอีก โอ้ย พอ เขาว่าอย่างนั้น เขาไปส่งเป็น
ประจำ

ท่านอุทัยอยู่นั้นเราก็อายห่วงทางนั้น เพราะทางก็สะดวกดี ที่ท่านอุทัยอยู่ทางสะดวกดี เข้าออกได้ง่าย ใครทางไหนจะเข้า ทางกรุงเทพฯมาเข้า โคราชเข้า ภาคไหนที่ไหนก็มาเข้าได้ทั้งนั้น ทางดี จากวัดเราไปถึงวัดท่านอุทัย ๕ ชั่วโมง ๕ นาที คือเราไม่ให้วิ่งสูงเกินไป เอาแค่ ๑๑๐-๑๑๕ เพราะรถหลายคัน กำลังวังชาความโง่ความฉลาดไม่เหมือนกัน เราเผื่อไว้ ถ้าธรรมดาเรา ๑๒๐-๑๓๐ เพราะทางมันตรงแนว มองดูไม่มีอะไรจะไปหลับตาอยู่เฉยๆ ได้อย่างไร ฟุ้งเลยเชียว ไปแต่เราเราดูเข็มเรื่อย ถ้าทางดีๆ เห็นรถมันหมุนตัวๆ เราก็ดูเข็มฟาดเสีย ๑๓๐ ๑ ไปก็สะดวกอยู่

(หลวงตาไปปากช่องคราวที่แล้ว ๓ สิงหาคม) ไปวันที่เท่าไรเราจำไม่ได้ละ แต่ให้เขาจดไว้แล้ว เราสั่งไว้ไปวันที่เท่าไร ไปวัดไหนที่ไหนให้เขาจดไว้เรียบร้อยแล้ว ไปนี้ถึงวัดท่านอุทัย ๕ ชั่วโมงกับ ๕ นาที คาดไว้ก็ดูไม่ค่อยผิดมากนัก เราบอกไม่ต่ำกว่า ๕ ชั่วโมงก็ ๕ ชั่วโมง ๕ นาที ทางมันดีตลอด ถ้ามีแต่รถเราฟาด ๑๓๐ เลย แต่นี้พระพุทธรูปไปไหนมันแห่ไป ไม่ได้หน้าได้หลังอะไรพวกนี้ พวกกองแห่ เราเลยกลายเป็นหัวหน้ากองแห่ ปรกติเราไปไหนใครทราบเมื่อไร ไม่ทราบ เราจะไปไหนใครไม่ทราบง่ายๆ แต่ก่อนนะ นี่เรียกว่าเป็นไปตามนิสสัยจริงๆ

ออกเที่ยวกรรมฐานไปองค์เดียวเลย ไม่เคยเอาใครไปด้วย ไปองค์เดียว ออกกรรมฐานนี้เรียกว่าฟัดกันอย่างเต็มเหนี่ยว ๙ ปี ตั้งแต่พรรษา ๗ หยุดเรียนก็เข้าหาพ่อแม่ครูจารย์มั่นโรงงานใหญ่ ท่านเทศน์ให้ฟังอย่างเต็มเหนี่ยว ลงใจทุกสิ่งทุกอย่างไม่มีอะไรเหลือ มรรคผลนิพพานที่สงสัยๆ ก็เลสมืออยู่ที่ตามแต่ไม่สงสัยมรรคผลนิพพานเปิดขนาดนั้นละธรรมดาท่าน เหมือนว่านี่นะๆ อยู่นั่น

ไปองค์เดียว ไม่เอาใครไปด้วย ท่านก็เสริมด้วย ถ้าเราว่าไปองค์เดียว เออ ท่านมหาไปองค์เดียว ใครอย่าไปยุ่งท่านนะ เพราะท่านรู้ความตั้งใจของเรา กลับมานี่มีแต่หนังห่อกระดูกๆ อย่างนั้น เอาจริงเอาจังมากนะ ถ้าลงได้ทำอะไรแล้วจริงจังมากทีเดียวว่าเดินจงกรมสมาธิภาวนานี้งานใดจะมายุ่งไม่ได้เลย เป็นอย่างนั้นละนิสสัยเรา ไปนี้ไม่เคยก่อเคยสร้างเคยทำอะไร เป็นเวลา ๙ ปีมีแต่ฟัดกับกิเลสตลอด ตั้งแต่ตื่นนอนจนกระทั่งหลับ เอาอย่างนั้นตลอด ชัดกันเป็นเวลา ๙ ปี กิเลสตกเวที ถ้ากิเลสไม่ตกเราก็ตก ให้ถอยกันไม่มีละ โถ ใครไม่ได้สู้กับกิเลสเสียก่อนอย่าเข้าใจงานหนักนะ งานหนักที่สุดคืองานแก้กิเลส กิเลสเป็นตัววิฆูจักรหมุนสัตว์โลกให้เกิดแก่เจ็บตายอยู่นี้ใหญ่โตมากนะ ต้องเอากันอย่างหนักทีเดียว

คิดว่าจะไปเยี่ยมท่านอุทัย ๕ ชั่วโมง ๕ นาที ไปกลับก็ ๑๐ ชั่วโมงกว่า เอาของไปส่ง เราไม่ได้คิดตอนเช้า ถ้าคิดตอนเช้านี้เราให้เขาไปเอาอาหารสดที่อุดรมาเพิ่มอาหารแห้ง นี่เอาแต่อาหารแห้งก็พอ อาหารแห้งอาหารยาวใส่เต็มรถไปเลย โกล ๕

ชั่วโมง ๕ นาที ถ้าไปแต่เราเร็วกว่านั้น ถ้าไปเฉพาะเราเร็วกว่า เพราะเราวิ่งแค่ ๑๑๕ ตายตัวไปเลยไม่ให้เร็วกว่านั้น ถ้าไปเฉพาะเรา ๑๒๐-๑๓๐ ทางดี ๆ ขึ้นถึง ๑๓๐ เลย จากนั้นก็มาอยู่ตรงนั้นละ อยู่ ๑๒๐ กว่า ๑๓๐

ไปนี่เรานอนไปนะ ไม่นั่ง นอนภาวนาไปเรื่อย รถไปที่ไหนไม่สนใจ รถกับเราไปด้วยกันไม่เคยคุยกันนะ ไม่เคยพูดกันเลย เขาคอยฟังเสียงเราสั่งงานว่าอย่างไรไปที่ไหน ๆ ไปเรื่อย ไม่ได้คุยกัน ก็เราไม่ไปคุยกับใคร เราภาวนา เวลารถวิ่งเรานอนสงบ อารมณ์ ที่นี้เลยไม่ทราบว่ารถไปทางไหนมาไหน บางที่หายเงียบเลย รถหายเงียบเลย ทั้ง ๆ ที่รถมันวิ่งอยู่ แต่จิตมันไม่ออก พักอารมณ์พักจิต

ทำให้พอ เวลาที่เหลือนอยู่ในโลกนี้เด่นชัดอยู่ก็คือความเมตตา ความเมตตาที่ เหลือสิ้นพันประมาณ ไปที่ไหนมีแต่ความเมตตา ไปด้วยความเมตตา แจกทางนั้นแจก ทางนี้เรื่อยด้วยความเมตตา ต่อไปนี้จะให้พร

รับชมรับฟังพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.luangta.com หรือ www.luangta.or.th

และทางสถานีวิทยุเสียงธรรมเพื่อประชาชน *FM 103.25 MHz*

พร้อมเครือข่ายทั่วประเทศ